

Cuprins

Nu te-ai priceput	3
Nunta Zamfirei	6
Crăiasa zânelor	14
Vestitorii primăverii	21
Trei, Doamne, și toți trei	23
Baladă	27
La oglindă	30
El-Zorab	35
Numai una	42
Lordul John	45
Mama	48
Noi vrem pământ!	52
Iama pe uliță	56
În miezul verii	62
Roata morii	66
Legenda rândunelei	70
Concertul primăverii	75
Noapte de vară	78
Mânioasă	81
Cântecul fusului	84
Vântul	88
Dușmancele	92
Toamna	97

Bradul	100
Nuntă în codru	102
Povestea găștelor	109
Osman-pașa	112
Legendă	115
Iedera	118
Rada	120
Somnul codrilor	126
Regina ostrogoților	130
Cântecul redutei	134
Izvor de apă vie	138
Nucul	149
Scumpă țară românească.....	152
Cântec	154
Decebal cătră popor	156

Cu voi vin florile-n câmpie
Și nopțile de poezie
Și vânturi line, calde ploi
Și veselie.

Voi toate le luați cu voi
Și iar le-aduceți înapoi!

Nădejdea caldă-n el slăbea,
Pe cât creștea de rece gândul.
El a-ntrebat pe toți d-a rândul,
Dar nimeni știre nu-i știa.
El pleacă-n urmă la cazarmă
Să afle ce dorea.

Căprarul vechi îi iese-n prag.
– „Ce-mi face Radu?”. El întreabă,
De Radu-i este mai cu grabă,
Că Radu-i este cel mai drag.
– „E mort! El a căzut la Plevna
În cel dintâi șirag!”

O, bietul om! De mult simțea
Că Radu-i dus de pe-astă lume,
Dar astăzi, când știa anume,
El sta năuc și nu credea.
Să-i moară Radu! Acest lucru
El nu-l înțelegea.

Blăstem pe tine, braț dușman!
– „Dar George-al nostru cum o duce?”
– „Sub glie, taică, și sub cruce,
Lovit în piept d-un iatagan!”
– „Dar bietul Mircea?” – „Mort și Mircea
Prin văi pe la Smârdan.”

El n-a mai zis nici un cuvânt;
Cu fruntea-n piept, ca o statuie,
Ca un Cristos bătut în cuie,

Balada

Sunt eu de vină, mamă,
Sunt eu de vin-acum?
El m-a-ntâlnit odată
În zori de zi pe drum;
Glumind m-a strâns de mână,
Și ce-i dacă m-a strâns?
Sunt eu copilă mică
Să-mi fac din glumă plâns?
Era să-l las, măicuță,
Cu gluma și să tac,
Era să țip obraznic,
Ori ce era să fac?

Și tot pe mine, biată,
Și vină, și ponos!
Eram chemați la nuntă
Și n-aveam brâu frumos,
Că n-ai voit să-mi cumperi,
Dar el mi-a cumpărat,
Și ce-i un brâu? Și-n urmă,
Eu nici nu l-am rugat,
Era să merg la nuntă
Ca cei din neam sărac,
Să fiu de răs în lume?
Ori ce era să fac?

Să-mi fie soț în crâng;
Era-ntuneric beznă,
Și nu vedea că plâng.
Și-apoi...să-mi spui pe suflet:
Era să las pe plac
La lupi în codri vaca,
Ori ce era să fac?

La oglindă

Azi am să-ncrestez în grindă -
Jos din cui acum, oglindă!
Mama-i dusă-n sat! Cu dorul
Azi e singur puișorul,
Și-am închis ușa la tindă
Cu zăvorul.

Iată-mă! Tot eu cea veche!
Ochii? hai, ce mai pereche!
Și ce cap frumos răsare!
Nu-i al meu? Al meu e oare?
Dar al cui! Și la ureche
Uite-o floare.

Asta-s eu! Și sunt voinică!
Cine-a zis că eu sunt mică?
Uite, zău, acum iau seama
Că-mi stă bine-n cap năframa
Și ce fată frumușică
Are mama!

Mă gândeam eu că-s frumoasă!
Dar cum nu! Și mama-mi coasă
Șorț cu flori, minune mare -
Nu-s eu fată ca oricare:
Mama poate fi făloasă
Că mă are.